

[Thestrup.]

handelsminister om, hvornår konfiskations-sagerne vedrørende tysk og japansk ejendom kunne afsluttes. Endelig synes det altså nu at skulle lykkes

Jeg kan give tilslutning til lovforslagets principper; jeg er således ganske enig med den højtærede minister i de fritagelsesregler, der indeholdes i § 2, men jeg tror alligevel, at en kort udvalgsbehandling, således som ministeren også selv har nævnt det i sin fremsættelsestale, vil være formålstjenlig.

Jeg kan tilsige mit partis velvillige medvirken til gennemførelse af lovforslaget.

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kirkegaard, er forhindret i at være til stede i dag, skal jeg på det radikale venstres vegne fremføre et par bemærkninger.

Jeg vil udtrykke min tilfredshed med, at arbejdet med konfiskation af tysk og japansk ejendom kan afsluttes i en nær fremtid, og at de organer, som beskæftiger sig med administrationen af konfiskationsloven, afvikles. Loven blev som nævnt af handelsministeren gennemført i 1946 på grundlag af en international aftale. Efter de da foreliggende omstændigheder var vi nødt til at gennemføre sådanne foranstaltninger. Administrationen af loven har voldt vanskeligheder, og godt er det, at loven efterhånden mister sin betydning.

På mit partis vegne kan jeg tilsige velvillig behandling af lovforslaget.

Niels Andersen: De problemer af principiel karakter, der er forbundet med det foreliggende lovforslag, er blevet berørt af de tidligere ordførere. Jeg er enig i de betragtninger, der er fremført, og kan på mit partis vegne tilsige en velvillig behandling af det fremsatte lovforslag.

Fuglsang: Da den lov, som ved det foreliggende lovforslag på mange måder finder sin afslutning, blev vedtaget i 1946, var den en konsekvens af en international aftale og måtte og må ses i forbindelse med den dengang nylig afsluttede krig, hele dens forløb og de erfaringer, man havde høstet deraf. Formålet med en sådan lovgivning var, som den daværende handelsminister sagde, to ting: for det første at skaffe i

hvert fald en delvis erstatning for de tab, som tyskerne og i mindre grad japanerne måtte have påført vort land og danske statsborgere; dernæst det ikke mindre vigtige at fjerne mulighederne for en fremtidig tysk ekspansion, idet, som daværende minister Villemoes sagde, krigen havde vist, at en væsentlig betingelse for at føre en angrebskrig var, at vedkommende lands økonomi længe forud blev indstillet på en sådan, og herunder at det, om man kan bruge det udtryk, bragte den økonomiske infiltration i andre lande i orden. Set derudfra var lovgivningen på linje med Potsdamerklæringen, hvori de 3 stormagter enedes om varigt at ophæve de vesttyske karteller.

Nu gælder det mere eller mindre for enhver lovgivning, men ganske særligt for en lovgivning som denne, at den har to sider. Den ene er dens formelle udformning, den anden dens administration. Jeg vil erkende, at jeg ville have fundet det rimeligt, om der nu, da lovens hensigt faktisk betragtes som opfyldt, var blevet givet os en nok så fyldig redegørelse som den ret nødtørftige fremsættelsestale, vi har fået. Dette lovgivningsarbejde var i sin tid ganske forståeligt genstand for en mere end almindelig interesse, og derfor kan det ikke være rigtigt så at sige at lade begravelsen af loven foregå i stilhed.

Jeg vil da gerne spørge, om man ikke på en eller anden måde kan vente en noget anden redegørelse end den, vi hidtil har fået. Foranlediget af fremsættelsestalen vil jeg gerne stille et enkelt konkret spørgsmål. Det nævnes, at konfiskationerne netto har indbragt 156 mill. kr. Det, jeg gerne ville have oplyst, er, hvor stort bruttobeløbet er, fordi man derigennem får et vist indtryk af, hvilket omfang konfiskationerne i virkeligheden har haft.

Hvad selve administrationen angår, har der i tidens løb været en del ting, som har givet anledning til mere end almindelig undren. Jeg er ganske vist klar over, at det er ting, som ikke lader sig ændre nu, men ligesom man, som den daværende handelsminister sagde, må drage sine erfaringer af tiden, der er gået, kan det vel også være nyttigt at drage visse erfaringer nu.

Jeg nævnedes i går i anden forbindelse de 22 husmænd, som i en årrække har kæmpet